

[Økonomiministeren.]

lovens bestemmelser. Forholdet er nemlig, fortsætter professoren, at der ved varemærkets registrering intet tilsagn gives om, at salg af de varer, for hvilke mærket er registreret, er lovligt. Det refereres oven i købet af professoren, at der netop i betænkningen i fjor vedrørende varemærkeloven gøres rede for apotekerlovens navneregler, og det påpeges her, at der ikke er strid mellem de to love, idet et varemærkes registrering ikke giver nogen garanti for, at indehaveren har lov til at bruge det. Så vidt jeg ved, har hr. Andreasen som repræsentant for De samvirkende Købmandsforeninger underskrevet denne betænkning.

Selv om professor Kobbernagel udtrykker betæneligheder med hensyn til virkningen af apotekerlovens bestemmelser på dette specielle område, konkluderer han dog med at sige, at hvis man ikke havde haft de samme regler i en årrække, men skulle bygge en ny apotekerlov op fra grunden, ville de indførte bestemmelser måske ikke være forekommet særlig urimelige. En 20-årig retsbeskyttelse skulle normalt synes tilstrækkelig til afskrivning af de anvendte investeringsudgifter til forskning og salgsindsats.

Professoren fortsætter og siger, at nu har man imidlertid haft de gamle regler igennem mange år, og industrien har kunnet indrette sig i tillid til, at de ville blive bibeholdt, men for de nye specialiteters vedkommende kan det næppe påvirke den juridiske bedømmelse. For de ældre specialiteters vedkommende stiller det sig noget anderledes, siger professoren, og jeg vil gerne med formandens tilladelse citere en udtalelse, professoren her fremsætter. Han siger:

„Her er tale om et indgreb i bestående rettigheder, der er erhvervet på lovens grund. Der foreligger dog næppe ekspropriation i grundlovens forstand, allerede fordi det drejer sig om indgreb af generel karakter, ikke rettet mod bestemte ejeres formuegoder.

Ud fra rent varemærkeretlige synspunkter kan de nye regler vel karakteriseres som et brud på anerkendte mærkeretlige principper. Nationalretligt betegner apotekerloven dog ingen ændringer i varemærkelovens konkrete bestemmel-

ser. Internationalt er de derimod i strid med vore forpligtelser ifølge Pariserkonventionens ånd. Det er imidlertid betænkeligt at fastslå, at et land skal være afskåret fra at ordne sine interne anliggender, som det skønner rigtigst, på et så vigtigt område som varemærkerne. Konsekvenserne heraf ville blive uoverskuelige.“

Professoren slutter med at sige, at

„den i visse kredse udtrykte frygt for de erhvervsøkonomiske følger af de nye regler måske er en lille smule overdreven. Når man betragter den næsten eksplosionsagtige vækst, der er sket inden for lægemiddelfremstillingen i de senere år, tør det sikkert forventes, at 20 år vil være en fuldt tilstrækkelig levetid for de fleste lægemidler. Mange af de præparater, der er i handelen i dag, vil sikkert være forældede, inden der er gået 20 år. Forskningens egne fremskridt vil således i nogen grad retfærdiggøre de nye regler.“ Jeg kalder dette en saglig kritik, hvorved landsretssagførerens kritiske metoder stilles netop i den rette belysning.

Af opportune og handelspolitiske grunde og set på baggrund af de ukendte følger af de nye markedsdannelser tager nu det foreliggende lovforslag de hensyn til de gamle specialiteter, som professor Kobbernagel plæderer for, og loven, som den herefter vil fremtræde, synes i øvrigt at være i harmoni med professorens nøgterne betragtninger.

Må jeg tilføje den bemærkning, at jeg forstår udmærket, når jeg tænker tilbage på forhandlingerne i apotekerkommissionen, at de ændringer, der her foreslås vedrørende specialiteterne, må være en skuffelse for apotekerne og farmaceuterne, som netop ved den nye apotekerlov havde fået udsigt til en ordning, der skabte fri og ligelig konkurrence mellem fabrikker, apoteker og statsanerkendte laboratorier, men jeg håber, man vil forstå de nye omstændigheder, der er baggrunden for det foreliggende lovforslag.

Marius Buhl: Det er kun en kort bemærkning til den højtærede minister. Jeg tror ikke, at jeg tager fejl. Jeg sammenlignede aldeles ikke materialhandlere med manufakturhandlere og slagtere; jeg sam-